

[Undervisningsministeren.]

godkendt ansættelse i lærerembeder af lærere uddannet på Elbæk lærerskole under forudsætning af, at de har haft nogen tids praktisk erfaring, og på de vilkår, at de bestod prøverne i fagene sang, musik og gymnastik. Som almindelig regel er en sådan dispensation dog kun givet, når vedkommende embede ikke har kunnet besættes med en lærer, der har bestået den almindelige lærereksamen. Ministeriet har dog i enkelte tilfælde, uanset at der fandtes kvalificerede ansøgere, godkendt ansættelse af en elbækuddannet lærer, når de lokale skolemyndigheder havde fremsat ønske herom og læreren iøvrigt gennem sin hidtidige lærervirksomhed havde vist sig velegnet som lærer.

Er den naturlige mulighed ikke her? Som det er oplyst overfor ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Kr. Juul, i den skrivelse, som jeg fornylig har sendt ham, har der i tiden fra november 1950 til dato kun i 48 tilfælde været forelagt ministeriet indstilling om ansættelse af en ueksamineret lærer eller lærerinde i folkeskolen. Sådanne indstillinger er blevet fulgt i 23 tilfælde, men af de 23 ueksaminerede lærere har kun 10 bestået prøven. Er det dog ikke overfor det lille antal, det drejer sig om, blot en noget ændret administrativ ordning, der kræves, og ikke en lovændring?

Der er intet, jeg hellere ønsker, end at de to skoletyper kan nærme sig hinanden, men vi bør tage os i agt for at udhule den seminarielov, der er et af fundamentene under vor skole. Jeg vil dog iøvrigt mene, at en bedre økonomisk ordning for de elever, der i moden alder søger ind på et seminarium, er en meget væsentlig ting.

Det hedder i lovforslaget:

„Lærere, der har gennemgået en ved de frie lærerskoler indrettet almindelig læreruddannelse, kan dog ansættes i folkeskolens lærerembeder under forudsætning af, at de har haft mindst 3 års forudgående virksomhed i en friskole eller i samme tidsrum virket som vikar eller timelærer i folkeskolen, dog således at den samlede tid, der er medgået til uddannelse og skolevirksomhed, tilsammen udgør mindst 7 år.“

Det havde været af værdi at vide, hvad der

skal forstås ved „en ved de frie lærerskoler indrettet almindelig læreruddannelse“. Bestemmelsen om mindst 3 års virksomhed som lærer i en friskole eller som vikar, sammenholdt med bestemmelsen om, at den samlede tid, der er medgået til uddannelse og skolevirksomhed, tilsammen skal udgøre mindst 7 år, åbner mange muligheder. Uddannelsestiden vil herefter kunne indskrænkes til et minimum, og det er vel ikke just det ideal, der til syvende og sidst tilstræbes. Fremgangsmåden må under alle omstændigheder være den: først må seminarieloven klares, og når dens bestemmelser er fastlagt, må man se, hvad man videre kan gøre for den frie skole i Ollerup.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kr. Juul):

Jeg ville gerne have været i den situation at kunne takke undervisningsministeren for uforbeholden tilslutning til lovforslaget, men da ministerens udtalelser var noget forbeholdne, må min tak også blive forbeholden; det ville vel også være for meget at forlange, at dette lovforslag, som er fremsat af oppositionen, uden videre skulle finde tilslutning på regeringsbænkene. Jeg må dog gøre opmærksom på, at det lovforslag, der her er tale om, intet som helst har med partipolitik at gøre; det har intet politisk sigte, men kun det ene formål at imødekomme berettigede ønsker fra enkelte skolekredse.

Her må jeg sige i anledning af ministerens bemærkninger herom, at det forekommer mig, den højtærede minister gik helt uden om lovforslagets kerne, idet ministeren ganske gav det udseende af, at der her var tale om et krav fra Olleruplærerne om adgang til folkeskolen. Det er slet ikke tilfældet. Forslaget fremkommer på grundlag af talrige ønsker fra forældre kredse om at få den lærer ansat, som de ønsker, og det har ikke det mindste at gøre med krav fra Ollerup eller fra nogen anden side.

Om det er få eller mange lærere, der uddannes på de frie lærerskoler, er uden betydning for princippet i denne sag. Jeg har da også forstået, at undervisningsministeren har en vis sympati for de tanker, der er nedlagt i lovforslaget, og jeg vil håbe, at det sidste ord endnu ikke er sagt fra ministerens side, men at vi, når vi har tilendebragt forhandlingen om lov-